

дълго обаче от ползрението на статистиците-теоретици на двадесетия век, вече превърнали се в статистици-математици, изобщо изчезнали фундаменталните, структурообразуващите, рамковите теми на ОТС като:

- Какво е *статистически* метод на мислене и изследване?
- Какво е взаимоотношението между статистическия метод на мислене и изследване, от една страна, и от друга - нестатистическите методи на мислене и изследване като индуктивния и дедуктивния?
- Какви специфични познавателни задачи са решими адекватно и ефективно с помощта на статистическия метод на мислене и изследване?
- През какви стадии преминава познавателният процес, когато протича в статистическа форма съответно на типа на решаваната познавателна задача и т. н., и т. н.?

Изобщо изчезнал философският контекст, обединяващата концепция на темите на ОТС, така че научната и учебната литература със заглавие "Обща теория на статистиката" или направо "Статистика" се превърнала през двадесетия век в *сборници* за запознаване на читателя с начини на пресмятане на стандартни стохастични грешки, изглаждане на масови данни, тестване на хипотези в присъствието на алтернативи и т. н. - все неща извън контекста на една цялостна философско-понятийна рамка.

Развивайки се така извън очертанията на наука от философски тип, ОТС и до наши дни продължава да се отдалечава от изначалния си проблем - за взаимоотношенията между собствения ѝ понятиен и методологически апарат и апарата на развиващите се от антични времена философия и логика (накратко Ф и Л). От друга страна обаче, въпреки нарушения в споменатия смисъл баланс между математиката и философията, тласък напред към философско самоосъзнаване ОТС обективно получавала от разширяващото ѝ се приложно поле. Откъм ширина това поле все повече се застъпвало с полето на Ф и Л - една тенденция, която от само себе си подсказвала, че общата теория на статистиката е *универсална* научна област и че въпросът по-скоро е - в какъв смисъл. Обаче и до последните си години двадесетият век не се оказал способен да си изясни въпроса какъв извод следва от положението, че откъм широта на обхвата приложните полета на ОТС и на Ф и Л се припокриват.

Какво на свой ред става със степента на универсализация, която по-горе нарекох условно "втора"? Споменах вече, че се има предвид скандално изоставане на втория процес от факта на постигнатата вече **приложна универсализация** на понятията и методите на ОТС. Имам предвид обстоятелството, че наред с отсъствието в случая на философски поглед, двадесетият век демонстрирал още една слабост. Той не се показал способен да освободи езика на ОТС от завещани от